

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Parlamenti váltógazdaság.

Pécs, 1899. március 6.

Gyönyörűen fejtette ki az imént befejezett parlamenti harc bevezetésekor Apponyi Albert gróf, mint a nemzetipárt akkori vezére, hogy egészséges parlamenti élet csak oly államokban lehetséges, ahol a kormányzatban a parlamenti váltógazdaság érvényesülhet, ahol nem egy párt tartja kezében megváltozhatatlanul a kormány gyeplőjét, hanem a kormányzatban s az ellenzéken egyik párt fölváltja a másikat.

Ez nálunk eddig lehetetlen volt, mert itt az ellenzéknek csak egyetlen módja volt kormányra jutni: fölhagyni az ellenzékeskedéssel s bevonulni abba a pártba, amely ellen előbb körömszakadtig harcolt. Ily módon kormányra is juthatott egyes ellenzéki vezérférfit, de ez nem jelentett soha parlamenti váltógazdaságot, mert az örökös uralomra predesztinált párt vezérlő férfiai soha sem vonultak ki abból s nem csináltak ellenzékot korábbi ellenfeleiknek, hanem meghúzódva a hátuk mögött, lesték mindig az alkalmat korábbi befolyásuk visszaszerzésére.

Apponyi hadüzenete ennek a megcsontosodott párthatalmi rendszernek a megtörésére szolgált, s ime diadalának első pillanatában követte előzőinek példáját s bevonult pártjával együtt abba a pártba, a melynek kizárólagos voltát az uralomban maga ostromozta leginkább.

Ennek a bevonulásnak — hisszük —

meglesz az üdvös hatása az országra, a közélet tisztaságának helyreállítására, de az a mohón keresztülvitt fuzió mégis csak a párthatalmi monopolium megerősítésére szolgál, mert ime azok a fényes tehetségek, akik oly meggyőző ékesszólással hirdették a pártok váltakozásának szükséges voltát az uralomban, ime a saját tényükkel cáfolják le magukat, mikor az uralomban való részvételük fejében maguk mondják ki a saját pártjuk megsemmisítését.

Igaz, hogy az ellenzéki küzdelemmel kivívott béke garantálja némileg az eddigi korrupt kormányzati rendszer megtisztulását, a kormányelnök személyében beállott változás más kormányzati irány érvényesülését jelenti: de ennek helyes politikai konzekvenciáját mégsem az képezi, hogy a győzedelmes irányzatot képviselő ellenzék olvadjon bele a korrupt rendszer mellé a végsőig kitartott többségbe, hanem az, hogy a többségből csatlakozzanak hozzá az új irányzatnak hívei s ha ezekkel többségre jut, akkor a diadalmas ellenzéki párt vegye át a kormányzatot.

Ezt az időt nem várta be a nemzeti-párt, pedig ha az nem is tarthatta vissza a föltétlen beolvadástól, hogy ezentúl egy sorban kellend harcolnia azokkal, kik épen a diadalra jutott irányzat ellen vele a legelkeseredettebb harcot folytatták, nem lett volna szabad pártjuk fölládozásával fölvadniuk abban a többségben, a melyről oly meggyőző erővel bizonyították be, hogy az törvénytelen módon jött létre.

Hiszen Horánszky Nándor még ugyanabban a beszédében, a melynek végén a fuziót proklamálta, a legundokabb bélyeget sütötte annak a pártnak a születésére, a melynek a karjaiba sietett az egész nemzeti párttal együtt. Azt fejtegette, hogy tetőpontját érte el a parlamentnek nem a szabad polgári elhatározáson, hanem a kényszereszközök alkalmazásán nyugvó mesterséges alakítása az utolsó választások alatt, mikor valóságos vandalizmussal nyomtatott el a nemzeti akarat őszinte kifejezésre jutása. Igaz ez mind, a vandalizmus is igaz, a korrupció is igaz, de vajjon expialhatja-e a történeteket az, hogy most ugyanennek a többségnek más vezér áll az élére, mert hiszen az új vezér lehet jobb, tisztességesebb, de a többség a régi, a törvénytelen, a többség az, melyet a polgárság nem a maga akaratából választott, azt még Báuffy báró választotta meg vesztegetéssel és erőszakkal.

Ilyen többségbe pedig nem lett volna szabad egyszerűen beleolvadni annak a pártnak, amely büszkén hivatkozhatik rá, hogy segített megmenteni az alkotmányos rendet. Azt a mélységes megvetést, a melyet a nemzetipárt matadorai oly igazsággal éreztettek az uralom kedvéért mindenre kész pretoriánus had iránt, ez a megvetett párt megérdemlette nemcsak eddig, de megérdemli még most is, mikor a soraiba lépnek Horánszky és társai.

És majd tapasztalni fogja a nemzeti-párt, hogy azok a kerületek, melyekben

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Bucsu.

(Levél egy menyasszonyhoz.)

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

— Édes Nusi! Így szólitom meg még egyszer most, amikor utoljára írok magának. Ne vegye rossz néven ezt a régi, bizalmas, becézgető megszólítást. De nem tudom más-ként szólítani. Maga nekem csak Nusi marad, a mig élek, a mig emlékezni tudok.

Emlékezni a letűnt szép órákra, azokra a tündérszötte, színes ábrándokra, a melyekkel úgy telve volt a mi fiatalos szívünk. Ezen szép idők emlékein mereng a lelkem. A mult emlékei adták kezembe a tollat, hogy írjak magának, édes, magának, a boldog menyasszonynak, — én, — a magára hagyott, árván maradt.

Bocsássa meg ezt nekem! Igérem, hogy ez lesz az utolsó, a mivel tán néhány kellemtelen percet szerzek magának.

De látja, édes, ha valakinek valami nagy fájdalma van, keresi a vigaszt, az enyhítést. Én is így vagyok. Tele van a szívem nagy fájdalommal, igaz keserőséggel. És én keresem

az orvosságot erre az én keserőségre. Nehéz megtalálnom.

És én tollat fogok, hogy írjak magának édes, hogy boldogságot, tiszta, igaz boldogságot kívánjak arra az új életre, melyet más oldalán, engem elfelejtve fog élni.

Keserves ez az írás nekem nagyon — és mégis boldogság. Nem tudnék meglelni úgy, hogy ezt meg ne írnam.

Azt mondják, hogy az egyik szenvedés, fájdalom feledtetni a másikat. Talán igaz? Vajha úgy lenne nálam is. Vajha feledni tudnám a multat minden takadó reménységével, minden színes ábrándjaival!

Ha én ezt mondtam volna magának, csak rövid egy év előtt! Ugy-e, hogy megváltozunk?

Maga édes Nusi ma már másnak a menyasszonya. És én hiába várom az ébredő tavaszt, hiába a virágnitást, bimbófakadást.

Az én virágom nem nyit többé, az én reményem fája nem hajt több virágot. . . .

Pedig egy éve még, hogy vártuk a tavasz ébredését — együtt, ketten — egymást szeretve . . .

De hát, ki tehet arról, ha nem nyílik a virág, ha nem hoz bimbót a fa? . . .

— — — — —
Este volt. Künn álltam a tornácon s néztem a hóvirágos tájat. Az égen világos

felhők kóvályogtak. Mintha a halavány fényű holddal űzték volna bohókás játékukat.

Itt-ott csillag is ragyogott. A levegőben mintha valami finom fehér párázat uszott volna. Csupa hangulat volt minden.

Én meg ott álltam a tornácon és ki tudja, hol járt a gondolatom?

Talán épen egy hamvasszőke haju, meleg, kékszemű kis leánynál, ki ott él abban a tiszaparti faluban, ott az orgona-bokorral kerített fehér házban.

Mintha én is ott éltem volna. Ott ültem a lugasban, mellettem volt az a nótáskedvű leány és dalolt valami szép, szívhez szóló nótát. Tudja azt a maga nótáját: »Hogyha szeretsz édes kedves rózsám . . .«

Én meg úgy elhallgattam. Csak akkor lett vége a dalnak, mikor én csókjaimmal lezártam a leány meleg, piros ajkát.

Akkor aztán odaült mellém és beszélgettünk. Ezer bohó dolgot hoztunk elő és úgy elmulattunk. Terveztünk. Oly szépen is meg egyeztünk mindenben. Hisz annyira szerettük egymást.

Fogadást tettünk, szent, erős fogadást. De hát régen volt ez. Az a kis lány tán elfeledte már. Én még emlékszem rá. Az ember oly szívesen is gondol arra a néhány boldog órára, a mit a sors fukar keze néha-néha odavet neki.

eddig Apponyiék osztották a mandátumokat, azok túlnyomóan nem az övék többé, hacsak — a mit föltenni nem szabad — az ő megválasztásuk érdekében is föl nem támad az a vandalizmus, a melylyel el szokták nyomni a nemzeti akarat őszinte kifejezésre jutását. Mert a választók többségét nem lehet megtevesztetni azzal a fikcióval, hogy most már föltétlenül érvényesült az az ellenzéki program, a melynek zászlaja alatt emberfölötti kitartással küzdöttek a választásnál a hatalmi erőszak és csábítás ellen, mikor azt látják, hogy azok, akiket a törvényhozásba küldtek, azt a zászlót bevonva, egyesülnek azokkal, akik eddig megsemmisítésükre törektek.

A nemzetipárt eddigi ellenzéki párt-hiveiben az a meggyőződés fog tért hódítani, hogy vezérei kapituláltak a Lloyd-klub ajtaja előtt s gulyába rakták fegyvereiket annak küszöbén s a hatalomban csak ennek az áldozatnak az árán részesedhettek. Mert amint Magyarország újabb alkotmányos korszakában nem volt kormányfő, aki a hatalom polcáról lelépve, nyíltan és őszintén harcra ment volna elbukott elveiért, úgy a nemzeti párt vezérei is elejtették a parlamenti váltógazdaság érvényesítésére hirdetett programjukat, mikor pártjukat akkor oszlatták föl s olvadtak be a hatalmat monopolizáló pártba, a mikor a megszüntetett párt elvei jutottak szerintük diadalra s így parlamenti elvek szerint ennek a pártnak, mint ilyennek, kellett volna átvennie a hatalmat.

A mumus.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. márc 6.

Tegnap volt a városházán az az értekezlet, melyet a *Magyarországi munkások rokkant és nyugdíj-egyesületé*-nek budapesti kiküldöttei hívtak egybe, hogy itt Pécsen is előkészítsék a talajt a fiók-egylet megalakítására.

Szívem megtelt boldogsággal. Nem láttam a hóvirágos tájat, a virágtalan lákat. Tavasz ébredésről, bimbó-fakadásról almodoztam, mikor tél volt körülöttem.

Csak akkor ébredeztem, mikor az esti harangszó jutott oda hozzám.

Bementem szobámba s ott találtam egy illatos, színes szélű levelet. Nem volt benne más, mint az, hogy valahol a Tisza partján menyasszony lett egy szőke lány.

És én csak odaborultam az asztalra és — sirtam. Nem látta senki, nem volt mit szégyelnem.

Ekkor tudtam csak meg édes Nusi, hogy maga menyasszony. Menyasszonya egy előttem ismeretlen embernek.

Viharos érzelmek járták át lelkemet. Sokáig ültem ott gondolkozva, tépelődve. Aztán, mint egy álomlátó irni kezdtem magának édes, — magának, a boldog menyasszonynak én, — a magára hagyott, árván maradt.

Ne féljen édes; ne gondolja, hogy szemrehányásokat fog tőlem hallani! Hisz nincs jogom hozzá. Miért is tenném? Maga nem csalt meg — ugy-e nem?

Csak egyszer, valamikor régen azt ígérte nekem, hogy hűséges lesz hozzám s szeretni fog mindig. Csak én hallottam ezt, — meg az a fehér virágu jácmin bokor. Én nem szólaltam róla soha senkinek, — a jácmin bokor se árulta el. És így nem tudja senki ezt a fogadást. Ugyan mért is neheztelnék?

sára. Az értekezletet a közgyűlési nagyteremben tartották meg délelőtt 10 órakor, a mely időre zsúfolásig megtelt nemcsak a terem, de a karzat is munkásokkal s még a folyosón is sokan álltak a kintrekedtek.

Ezt a nagy érdeklődést könnyen meg lehet magyarázni, ha előre bocsájtjuk, hogy az egylet ellen a szocialisták nagy agitációt fejtettek ki. Bizony ők rukkoltak be a legnagyobb számban az értekezletre, hogy meghallgassák és lecáfolják a budapesti kiküldöttek előterjesztéseit. Annál inkább sajnálatos, hogy a munkaadó iparosok és munkástartók nem valami nagy számban jelentek meg az értekezleten, pedig úgy hozta volna magával a kötelességérzetük, hogy ők is érdeklődjenek a munkások egylete iránt. Ilyeténkép csak maguk a munkások tanácskoztak az értekezleten, a budapesti kiküldöttek a fiók-egylet megalakulása mellett, a szocialisták szónokai ellene beszélvén, — s az értekezlet eredménye azért lett csak negatív, a mennyiben a propagandának elég lévén téve, most a tagok beiratása folyik, s ha azok kellő számban jelentkeznek, akkor alakul majd meg a fiók-egylet.

A Magyarországi munkások rokkant és nyugdíj-egyesülete az egész országra kiterjeszti működését. A munkásokat országosan tömöríti jövőjük érdekében, biztosítani akarván azok érdekeit arra az időre, midőn munkaképtelenek lesznek, vagy öregségükre nyugdíjba öhajtanak lépni.

A Budapesten székelő központi egylet már 29 fiók-egyletet alakított az országban s a pécsi fiók lesz a harmincadik.

A központi vezetőség Pécsen, a Dunántul eme főgócponijában is öhajtván fiók-egyletet alakítani, a múlt hónap elején megkezdte *Vaszary* Gyula rendőrfőkapitányt, hogy e tárgyban értekezlet tartására közbenjárását kikérje. A főkapitány informáltatta magát a budapesti államrendőrség által s azt az információt nyerte az egylet felől, hogy az belügyminiszterileg jóváhagyott alapszabályok szerint működik, célja jó és üdvös a munkásokra nézve s ellene még semmi kifogás nem merült fel.

A főkapitány ez alapon intézkedett, hogy az értekezletet a központ kiküldöttei megtarthassák, a meghívókat kibocsájtthassák és az értekezlet helyéül a városháza közgyűlési termét megnyerjek.

Bár a közgyűlési terem helyett célsze-

Hisz maga igen okosan tett. Más is így tett volna a maga helyében. Völegénye, úgy tudom, előkelő szép ember. És én? Egy nem ismert, magára hagyott szegény poéta.

Ugy-e nem volt nehéz a választás?

Arról aztán nem tehet senki, hogy az a bolondosszívű poéta úgy bizott a leány fogadásában, esküjében és remegve gondolt arra az órára, a mikor a magának mondhatja azt a szőkefürtű, nótáskedvű leányt.

Ugyan ki törődne ma már egy érzékeny poéta keservével, ki csak sóhajtozni, meg rímeket faragni tud? Kinevetik, kikacagjak, talán egypáran szánakoznak fölötte.

Az a szegény poéta meg csak kesereg tovább. És annál nagyobb, égetőbb a keserűsége, mert tudja, hogy most már senkije sincs, ki megértene. Eddig volt mégis egy, — ki szívesen hallgatta, ki tán megértette. Most már az is elveszett.

És a poéta csak dalol, kesereg tovább. A tülemüle is akkor dalol legfájóbban, — úgy mondják — legszebben, — ha párjavesztett.

Az sem kérdi, hallgatják-e, sirnak-e vele együtt? . . .

De nem untatom tovább. Talán épen a menyasszonyi ruháját varrja, — az pedig szűk munka.

Én bucsuzom. Áldja meg az Isten mind a két kezével. Megérdemli. Igaz szívből kívánom, hisz ami kevés boldogság fakadt a szá-

rúbb lett volna a városi Tornacsarnokot átengedni az értekezlet helyéül, mert hiszen a szocialisták a *hivatalos színezetet* hozták fel egyik föellenvetésül az egylet ellen s ezt látszólag az értekezletnek a városházán tartása is megerősítette. Másrészt pedig azért is jobb lett volna a Tornacsarnok, mert több népet befogadhatott volna és mégse szorongott volna ember ember hátán.

Mint szorongtak az értekezleten megjelentek. A budapesti kiküldöttek *Katics* József vezetése alatt jelentek meg, a ki a központtól nyert felhatalmazásánál fogva az értekezletet mint elnök vezette is. Az értekezleten részt vett *Vaszary* Gyula rendőrfőkapitány is és tapintatos felszólalásaival igyekezett eloszlatni azokat az ellentéteket, melyek a központi kiküldöttek fejtegetései és a szocialista ellenszónokok érvelései között támadtak.

A kiküldöttek ismertették az országos egylet alapszabályait, az ezekben előírt kedvezményeket és ezek alapján ajánlották Pécs iparosainak és munkásainak, hogy alakítsák meg Pécsen a fiók-egyletet s ezzel rokkantság és aggkor esetére biztos jövőt biztosítsanak maguknak.

A jövő azonban a szocialistáké. És sorban álltak fel szólásra a helybeli szocialisták vezérei, *Schmira* Károly, *Kirsteier* János és mások s cáfolták a kiküldöttek előadásait.

Szerintük a fiók-egylet megalakítására Pécsen semmi szükség sincs. Van a pécsi munkásoknak saját segélyegyletük, mely nemcsak rokkantság és aggkor esetén, hanem előbb is segítyezi a munkásokat. Ez felel meg nekik s nem az országos egylet, melybe a szegény nép csak befizeti filléreit s nem élvezi hasznát, csak ha rokkant lesz, vagy előregeedik. És ha a munkásnak kedve támad Amerikába vándorolni, vagy ha elhal, mielőtt a lábát vagy karját kitörné, vagy aggság folytán munkaképtelen lenne, akkor hiába fizette be pénzét az egyletbe, nem élvezi a hasznát többé. S főképen, ha a pécsi munkásoknak megvan a saját egyletük helyben, minek kötnék magukat a központhoz s minek jönnek ide idegenek fiók-egyletet alakítani, mikor Pécsen van önálló egylet is!

Ilyen és ehhez hasonló ellenvetések hangzottak a jó másfél óráig tartó értekezleten, melyből mindenekelőtt kitűnt az, hogy a szocialisták a helybeli egyesületet féltik az országos egylettől, melyről azt hiszik, hogy a kormány támogatja s a szocializmus ellen

momra, azt magának köszönhetem, édes. Ami keserűség, bánat lakadt pedig ebből a boldogságból a számomra, annak meg én vagyok az oka. Miért bíztam annyira abban a fogadásban, amit nem hallott más, csak egy fehérvirágu jácminbokor.

Majd ha ott áll az oltár előtt édes Nusi, szenteljen az én emlékemnek is csak egy röpke gondolatot, csak annyit, a mennyi egy sóhaj. Ezt tán megérdemlem.

Én ott leszek mellette. Lelekben elmondom a pap áldó szavait. Tan meghallgatja az Isten s boldog lesz az én édes, szerelmes Nusim.

Mást már nem kérhetek. És nekem is már csak az lesz a boldogságom, ha magát, édes, boldognak tudhatom.

Keserű boldogság ez. Virágtalan virág, bimbóvesztett, levételen faág . . .

De hát ki tehet arról, hogy annyi tejesülhetetlen vágy, annyi édes remény lakad a szívben?

Isten vele édes Nusi! Legyen boldog menyasszony és még boldogabb asszony.

Arra ne gondoljon soha, hogy az a fehér menyasszonyi látyol, a mely a maga illatos, szőke hajára borul, fehér szemfedője egy szegény, magára hagyott poéta szerelmének, minden boldogságának.

Az a poéta ezért nem átkozza magát. Áldja, imádkozva áldja, — a míg áldani tud.

Deér.

akarja felállítani az ország egyes főbb vidékein a fiókjait.

Ez a félelem azonban alaptalan, mert Vaszary Gyula főkapitány tudósítónk előtt kijelentette, hogy ő az országos egylet felől nyert információjában a budapesti főkapitányságtól erre nézve értesítést nem kapott, már pedig ha a kormány támogatná az egyletet, bizonyára jelezték volna ezt, mintegy szelid nyomásként, hogy hivatalból hassanak Pécsen is a fiók-egylet megalakulására.

És itt ellenmondásba estek saját elveikkel a szocialisták, kik mindig országos, sőt nemzetközi szervezését sürgetik a munkásoknak s most mégis a lokálpatriotizmust, a helyi egylet érdekeit és támogatását emlegetik.

Egy azonban az ő bajuk. Az, hogy a helyi egylet el van hanyagolva, nem felel meg céljainak s a hegemonia elvesztését féltik a fiók-egylet miatt.

Az értekezlet után be is jelentették a főkapitánynak, hogy a helyi egylet érdekében ők is legközelebb értekezletet tartanak. A főkapitány ezt tudomásul is vette, mert csak helyes dolog, ha a két egylet céljai ismerősök és általánosan letárgyalva, összehasonlíthatók legyenek.

A mumus pedig egyelőre csak mumus maradt. Az értekezlet a felszólalások dacára is jól fogadta a központi kiküldöttek előterjesztéseit és az aláírások már az értekezlet végén megkezdődtek a jelentkezők részéről.

S a pécsi munkásokra épen nem lesz hátrány, csak inkább haszon, ha mindkét egylet működik érdekükben. Ha mindkettő a munkások érdekeit biztosítja, az a munkás szabad választásától függ, melyiknek lépjen tagjai sorába ?!

A pécsi izr. jótékony nőegylet estélye.

(Művész-estély a Nemzeti Casinóban.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. március 6.

A keringő párok minden egyes fordulata, minden vidám koccintással elfogyasztott pohár pezsgő egy-egy köve volt annak az oltárnak, hol közönségünk szombaton este a Jótékony-ságnak áldozott, a pécsi izraelita jótékony nőegylet lelkes s fáradhatlan rendezőbizottságának jóvoltából, mely áldozatot nem kimél, lankadást nem ismer, ha arról van szó, hogy az oltalmára bízott szegények sorsán kell javítani s a nyomor okozta könyeket száritani.

De mindazon áldozatok, melyeket szombaton este a közönség a jótékony-ság oltárára tett, nem voltak áldozatok, mert olyan fényes s minden részletében valóban *»művész-estélyen*, mint a szombati volt, csak ritkán van módjában a publikumnak részt vehetni.

Meg is látszott ez a közönségen, mely vidám, lelkes hangulatban kitartott a bálteremben, míg csak virradni nem kezdett s a keleti láthatáron feltűntek a felkelő nap legelső, halvány rózsaszín sugarai.

*

A pécsi izr. jótékony nőegylet szombaton este fényes estélyt rendezett a Nemzeti Kaszinó helyiségeiben s merjük állítani, hogy ez estélyt, dacára annak, hogy jóval túl a farsangi idényen rendezték, az idei szezon legelőkelőbbjei közé sorozhatjuk, mi főleg annak köszönhető, hogy az egylet ügybuzgó rendező-ségének sikerült a fővárosi író és színész-gárda néhány előkelő tagját közreműködésre megnyerhetni.

A Budapestről érkező vendégeket: Szomaházy István, a *»Pesti Napló«* belmunkatársa, Vay Sándor gróf, az ismert fővárosi író és Beregi Oszkár, a budapesti nemzeti színház tagját Deutsch Zsigmond dr. és Radnai Emil, a pécsi izr. jótékony nőegylet rendezőbizottsági tagjai fogadták.

A kölcsönös bemutatkozások után a vendégek kocsi-szálltak s a *»Hajó«*-szállodában megtették előkészületeiket az estélyre. Kévszel nyolc óra után érkeztek a *»Nemzeti Casino«* helyiségébe, hol már javában folyt ekkor az élvezetes műsor első száma, melyet Bercek Árpád egyik szellemes vígjátéka, *»A szelleműs hölgy«* képezett.

Lelkes s viharos taps jutalmazta a közreműködőket: *Mendl Ella*, *Engel Olga* kisasszonyokat és *Delli Lajost*, ki a vígjátékot betanította és rendezte.

Utána, a műsor csekély megváltoztatásával, *Beregi Oszkár*, a budapesti nemzeti színház tagja, szavalta el Ábrányi Kornél *»Az anyanyelv«* című költeményét, mely után szünni nem akaró frenetikus tapssal ünnepelte a közönség a fiatal, tehetséges fővárosi színészt, kinek szavalata ritka műélvezetet nyújtott a publikumnak.

Ezután *Szomaházy István*, a *»Pesti Napló«* belmunkatársának novelláját olvasta fel — a szerző rekedtsége miatt — *Beregi Oszkár*. A felolvasást is zajos taps követte s a közönség lelkes éljenzéssel hívta a szerzőt, ki meg is jelent a podiumon, mire ujjalt erővel tört ki az éljenzés.

A szellemes felolvasást *Ruh Valéria* urnő éneke követte, ki férje, *Ruh Ernő* zongorakísérete mellett, három műdalt énekelt el. *Ruh Valéria* urnőnek csengő, tiszta hangja s nem csekély routinnal előadott énekszámait is zajos taps követte.

A műsor ötödik számát *Szomaházy István* egyik humoros novellájának felolvasása képezte, melyet szintén *Beregi Oszkár* olvasott fel.

Majd ugyancsak a fővárosi fiatal színész szavalata következett, melyet szintén hangos tapssal fogadott a közönség. Ez a taps nemcsak *Beregi* tehetségének, hanem az est munkásának is szólt, mert a fárasztó utazás után, *Beregi Oszkár* négyszeres fellépésével valóban óriási munkát végzett.

Nagy érdeklődést keltett Gróf Vay Sándor (*D'Artagnan*) felolvasása. Vay Sándor, kinek utleírásai már nem egyszer feltűnést keltettek, *»Mária Terézia és udvara«* címen érdekesítő korrajzot olvasott fel, melyet lelkes tapssal s éljenzéssel fogadott a közönség, mely kétszer is a függöny elé hívta gróf Vay Sándort.

Ez volt a műsor utolsó száma, mely után Rác Gusztó zenekarának hangjai mellett tánc következett, mely a fővárosi vendégek részvétele mellett a reggeli órákig tartott.

Az utolsó thea-uzsonna.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. március 6.

Az utolsó . . . ?! Szomorúan, de bele kell nyugodnunk, hogy egy olyan délutánra, mint a tegnapi, nincs többé kilátás. S talán épen e körülmény vezette a jótékony nőegylet rendezőségét arra, hogy ezt emlékezetessé tegye s talán épen e körülmény buzdította közönségünket, hogy oly impozáns módon tüntessen megjelenésével. A tegnapi thea-uzsonna sikere felülmutta az eddigiek sikerét minden tekintetben. Már kora délután szorongani kellett az asztalok mellett s mire kezdetét vette a műsor, már helyhez sem lehetett jutni.

Remesberger Eugenia kisasszony énekszámát nyitotta meg a műsort, ki *Krudy Henrik* *»Találkozás«* és *Orbán Árpád* *»Késő estig«* című dalait énekelte mély érzéssel, míg a zongorakíséretet *Buday Dezső* szolgáltatta hozzá. A két dal oly hatást ért el, hogy a meg-meg ujjalt tapsokra még meg is kellett toldani egy ujjal.

Vörös Nándor dr. az ujonnan kinevezett bodonyi plébános bucsuzott a következő számban a pécsi közönségtől. Ismerjük jól, minő technikai tehetséggel játszik, mindazonáltal a tegnapi előadott *»G.-moll rapsodia«* újra lekö-

tötte figyelmünket a legfokozatosabb mértékben. Midőn itt utoljára szólunk *Vörös Nándor* fellépéséről, kötelességünknek tartjuk kijelenteni mi is, mint a közönség egyik orgonánuma, hogy azon élvezetekért, melyeket játékaival szerzett, hálás emlékezettel leszünk. Különben, hogy mennyire hálás a közönség iránta, megmutatta azon ováció, melyben a közönség tegnap részesítette.

Utána *Deutsch Margit* kisasszony énekelt két dalt. Az elsőt *»Emlékezés«* *Abt Ferenc*től, a másodikat *»Hej de szörnyű messze vagyok«* *Palotás Gyulától* egyaránt hatalmas tapssal fogadta a közönség. Csengő, csinos organummal bír s a hatáshoz nagyban hozzájárul kedves megjelenése is; a zongorakíséretet mesternője, *Baudis Ilona* szolgáltatta.

A műsornak egyik igen érdekesnek kinálkozó pontja, *Balla Kálmán* felolvasása, sajnos, elmaradt. Hanem még ezt is kárpótolni igyekezett a rendezőség a következő ponttal s e cél valóban sikerült is. Midőn egy kissé hosszú várakozás után szétlebbent a függöny, a közönség az első percekben magán kívül volt a meglepetéstől, annyira lebilincselte figyelmét az első előkép. A látvány meg is érdemelte a figyelmet, három gyönyörű gyermekarc mosolygott a közönségre. Dícsért az ismeretlen összeállítónak, ily előképet, mint ez alkalommal mutattak be, ritkán látunk; kíváltk ha hozzájárulnánk, hogy apró gyermekekből kellett összeállítani mindeniket. A tegnapi siker oroszlanrésze a műsor eme pontjára. Egy-egy képet négyszer-ötször kellett bemutatni s a közönség sehogysem akart a gyönyörű látványtól megválni.

A műsor véget érve, a közönség oszladozni kezdett. Meg volt mindenki elégedve az est sikerével, csak egy-egy leányszív elégedetlenkedett az ígért be nem váltása miatt, megtörtént ugyanis a legszomorubb tény, elmaradt a tánc. Egy ideig még reménykedett a sok szép leány, azután megnyugodva a változhatlanba, hozzákezdtek a hazakészülődéshez. Így van ez, bennvagyunk a bójtben, ilyenkor készen kell lenni a legnagyobb csalódásra, hogy megfosztják az embert az egyetlen módtól, hol jókedvre lehet szert tenni.

Hanem dacára e csalódásnak a tegnapi thea-uzsonna úgy anyagi, mint erkölcsi sikere impozáns. A műsor minden egyes pontja kiváló volt, a közönség oly nagy számban jelent meg, hogy a legnagyobb jóakarat mellett sem lehetett a jelen voltak neveit összeállítani.

Ez az utolsó tea-uzsonna krónikája.

H i r e k.

Pécs, 1899. március 6.

A szegény Kispál Imre története.

Száll a varju a víz fölött, . . . Még mindig itt a tél, az a csuf, dermedt, hideg tél, amitől elfagynak a virágok, a mitől minden meghal, kipusztul.

A falu csendes, az utcák néptelenek, mintha kivesztek volna az emberek, csupán csak a fonó hangos. Ott vannak most a lányok, a legények és a mécses világánál mesélgetnek, tréfáloznak. Pörög a rokka vigan, sebesen, egy-egy sötét sarokból olykor-olykor felcsendül a visszafojtott kacagás. Minden leánynak megvan a maga párja, akivel elmulat, csupán szegény Fehér Anna ül árván és nem tud kacagni a nevetőkkel. Hej, pedig neki is megvolt a szeretője, a daliás Kispál Imre, ámde szegényt besorozták katonának az ősz-szel s csak a jó lsten tudja, mikor fogják egymást viszontlátni . . .

Száll a varju a víz felett . . . A komáromi várban reg alszanak már a legények. Egyedül Kispál Imre szomorú nem jó az álom. Kínosan forgolódik ágyában, torkát úgy szorítja, úgy égeti valami mondhatatlan keserűség, hogy szeretne sirni, de visszafojtja, csak a párnáját rágja keservesen.

Hej, a komiszkenyér keserű kenyér, könyvel van dagasztva; hej, a káplár gonosz ember. A szegény katonának egész nap kell egzeciroznia kűnn a nagy hidegben és ha valamit eltéveszt, ha valami picinyke hibát követ el, akkor ott terem a káplár és üti, pofozza.

Szegény Kispál Imrének is sokat kellett szenvednie. Kinozták, verték, majd panasza ment a kapitány urhoz és ennek az lett a vége, hogy nehéz kurtavásra verték.

A legény nyugtalanul forgolódik fekhelyén, az ablakon keresztül látni, mint hull alá egyre nagy szemekben a hó... Hej, szegény Kispál Imre, emlékezel-e mostan nagy nyomoruságodban, milyen ur voltál még egy pár hónap előtt. Vigan voltál, nem parancsolt neked senki, irigykedtek rád a legények és szerettek a lányok. Emlékezel-e a csillagos nyári éjszakára, jut-e még eszedbe az a szép rozmaringszál, a kis Fehér Anna, a kivel annyiszor elbeszélgettél esténként a kapu alatt? Vajjon most mit csinál szegény! Nincs-e még más szeretője?...

A hó szakadatlanul hull alá s a legény nyitott szemekkel álmadozik tovább.

... Elmulik hosszú három év, amíg kiszabadulok innét; addig talán kedvesemet elcsábítja valaki... Három keserves esztendő... mikor még három hónap is olyan rettenetesen nagy idő ezen a helyen. Elszöknek, elbujdosnak, de megtalálnak, visszahoznak... Hej, a komisz kenyér keserű kenyér, könyvel van dagasztva, hej, a káplár gonosz ember. A multkor is föbe lőtte magát miatta egyik pajtásunk; szegény édes anyja sirhatott utána! Ha én meghalnék, nem sirna senki, csak a szegény Fehér Anna ejtene egy pár könyvet... Ha meghalnék?! Milyen különösen hangzik, pedig olyan könnyen megvan az egész... Egy kis nyomás a fegyver ravaszán és vége mindennek... Talán még a kapitány ur is megszánna, ha látná véres összeroncsolt testemet. A káplárom pedig lelkifurdalást érezne és szemrehányóan mondogatná magában: Ezt a szegény fiút én üldöztem a halálba, oh miért is kinoztam annyit... Pajtásaim pedig busan gondolnak majd a Kispál Imrére, aki olyan jó gyerek volt, mégis olyan szomorú lett a vége. Milyen szép is volna ez...

Labujjhegyen oson végig a padlón a legény... Leakasztja a puskáját, bele néz a sötét csövébe és összerázkódik. Társai édesen alusznak. Ki falujával álmodik, ki szeretőjével, mikor hirtelen egy dörrenés kiugrasztja őket ágyukból... Pedig kár volí felbeszakítaniok álmukat, nem történt nagy dolog — csak egy katonával lett kevesebb a kaszárnyában...

Száll a varju a víz felett... A fonóban mécses fényénél vigadnak a lányok a legényekkel. Csak Fehér Anna ül árván, elhagyottan és nem tud kacagni a neve-tökkel...

Napirend 1899. március hó 7-én.

Naptár: kedd, március 7. — Róm. kath.: Felicitas. — Prot.: Felicitas. — Görög-kel. (febr. 23.) Polikarp. — Zsidó: Adar 25. — Nap két óra 31 perckor; nyugszik 5 óra 50 perckor. — Hold két óra 6 perckor reggel; nyugszik délben.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: szeles, hideg idő, délen csapadék várható.

Színház: »Aranyember«, dráma.

— (A budaikülvárosi kath. körnek) érdekes felolvasó estélye volt vasárnap. Először Végh Lajos — mint vendég — rövid szabad előadást tartott a körnek céljáról és a költészetről, mint a lélek nemesítésének hatalmas eszközéről. Megigérte, hogy a pécsi származású, avagy itt működő költők műveiből fog a tavaszi évadban költeményeket felolvasni. Ezuttal a tavaly elhunyt dr. Kasza József jogtanár és Váradi Antal műveiből olvasott fel érzésteljesen 3—3 verset, együt-

tal kimutatva e két költői lélek rokónvonásait, a mely különösen az anya szeretetében nyilvánul. Kaszától a »Szegénynek születtem, büszke vagyok rája.« Váraditól: »A tanu« tették a legnagyobb hatást, mely utóbbival könyvet csalt ki a jeles felolvasó a szemekből. Utána a gyöngéledő dr. Rézbányai József értekezését Zacharia Szt. Antaltól dr. Darányi Ferenc — a kör világi elnöke — olvasta fel, lekötve vele a hallgatóság figyelmét. Majd egy fiatal ember Váradi Antalnak az ezredéves ünnepélyre írt ódáját mondta el kellemes hangon. Befejezésül közkívánatra Végh Lajos Ábrányi Emilnek »Magyarnyelv« című költeményét szavalta el, mesteri előadásával magával ragadva az egész társaságot.

— (A paksi katolikus kör) a bójtben három felolvasást rendez. Az első felolvasás tegnap folyt le a következő műsorról: 1. Mária méhei. Mindszentytől. Szavalta Hörli Irén k. a. 2. Éremtanulmány a kereszténység századaiból. Felolvasta Darócy Zoltán. 3. Az angyalokról. Csicsákytól. Szavalta Kármán (Bun) Irén k. a. 4. A kassai hajdu. Humoros szavaltat. Előadta Lukovits Pál. A második felolvasás március 15-én (szerdán) lesz, melynek műsora a következő: 1. Hymnus. Énekli a dalárda. 2. Talpra magyar. Petőfittől. Szavalja Osváth János. 3. Március 15. Felolvasás. Tartja Krivácsy Károly. 4. A hazához. Tóth Emmittől. Szavalja a szerző. 5. Epizód szabadságharcból. Előadja Bors József. 6. A ledölt szobor. Petőfittől. Szavalja Huff Antal. 7. Szózat. Énekli — a közönség. A harmadik estély március 19-én (vasárnap) lesz a következő műsorról: 1. A kath. férfiú. Felolvassa Kienle József. 2. Szavaltat: Schmidt Lenke és Bekk Lenke k. a.

— (Névmagyarosítás.) Mosin János m. kir. fogházörmester, kaposvári lakos, vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel Madarászra magyarosította.

— (Vásár-áthelyezés.) A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Somogyvármegye területéhez tartozó Kaposvár községben a folyó évi március hó 26-ra eső országos vásár ez évben kivételesen folyó évi március hó 27-én tartassék meg.

— (Gondnokság alá helyezés.) A pécsi kir. törvényszék Király Róza, 49 éves hajadon, pécsi lakosnő, elmeegyeség miatt, gondnokság alá helyezte.

— (Gyilkossági kísérlet.) Savanyu Józsi kis-székelyi lakos nemcsak neve miatt, de tettei miatt is méltó utódja annak a szegény legénynek, ki valamikor néhány vármegyét rémületben tartott. Savanyu Józsi régóta haragudott már Somogyi József ugyanottani lakosra, csak az alkalmat várta, hogy kitöltse rajta boszuját. Egyik este végre kínálkozott az alkalom. Somogyi az országuton menve, hazafelé tartott, midőn Savanyu őt észrevette, üldözőbe vette, de nem bírta utolérni. Ekkor kirántotta pisztolyát és négy lövést röpitett Somogyi felé. A lövések egyike sem talált és így a megrémült Somogyi szerencsésen megmenekült. Ellenben Savanyu Józsit elfogták a csendőrök és átadták a bíróságnak.

— (Összesett az oltárnál.) Piszázics Ferenc kisköszegi (batinai) plébános a nagymise alatt, a »Pater noster« éneklése közben az oltár előtt hátraesett és percekig eszméletlenül maradt. Régi szivbaja, mely utóbbi időben mind erősebben lép föl nála, okozta a miséző plébános hirtelen rosszullétét, a mely azonban csak pillanatnyi volt s a plébános magához tért, kis pihenés után tovább folytatta a misét.

— (Talált csontváz.) A Kossuth Lajos-utca végén levő Kereszt-kocsmá kertjében egy régi csontvázat találtak. A kocsmá már magában véve is régiség számba megy, mert az eredeti cégér szerint 1735-ben, tehát több mint másfél évszázaddal ezelőtt nyitották meg. A kocsmá-épületben lakik egy pékmester is, a ki a kertben nyesegetvén, egy régi, korhadni kezdő gyümölcsfát vágott ki.

Mikor a gyökereihez ért, egy gyökér messze elvezetett a földben és utána ásván, egy emberi koponyára találtak. A koponya után egy egész csontváz került ki a földből, mely 175 centiméter magas férfi csontváza lehet. Ludvig Ferenc dr. tiszti orvos Selényi Antal rendőrbiztos kíséretében kiment a helyszínére s konstataálta, hogy a csontváz több mint száz éve fekdühetik a földben, hová azonban annak idején meztelenül került, mert a ruházat által a csontokon hagyott foltokat sehol sem lehetett rajta felfedezni. Mivel nagyon valószínű, hogy a kertben egyéb régiségi leletekre is fogtak bukkanni, a további ásásokat Szmik Antal mérnök eszközli. Ugyanekkor egy ágyugolyót is találtak ásás közben, melynek hasonmása a kocsmá régi címerében is bennfoglaltatik. Az ágyugolyó valószínűleg a török világból való, ezért a rendőrbiztos átszolgáltatta a polgármesternek, a ki a városi muzeumba való juttatás végett megőrzés alá helyezte az érdekes régiséget.

— (A sikkasztó büne.) Megirtuk nemrég, hogy Reinfeld Móríc ügynök sikkasztást követvén el, Pécsről megszökött és a rendőrség körözi. A körözés során még ugyan nem került meg a sikkasztó, de újabb bűn is derült már ki reá. Ugyanis a laibachi törvényszék a körözésről értesülvén, megkereste a rendőrséget, hogy ha a sikkasztó megkerül, értesítsék őket is, mert nekik van vele leszámolni valójuk. Ugyanis a sikkasztó ezelőtt három évvel Laibachban egy 210 forintos biciklit ellopott s azt Zágrábban 30 forintért eladván, azóta nyoma veszett. Most tehát ezért a bűnért is felelősségre vonják, ha kézrekerül.

— (A pécsi Műkedvelők Egyesülete) tegnap tartotta meg szépen sikerült mulatságát, a Scholz-féle sörház összes termeiben. Ez alkalommal színre került a »Szürke köpönyeg«, irta Bálint Ferenc, egy felvonásban. Ezt azonban megelőzte két monolog, melyek közül az elsőt Kapás János és a másodikat Princ Katinka kisasszony szavalta, a közönség teljes elismerése mellett. E két monolog közt volt három duet-ének, melyet Bálint Ferenc és Sebők Annuska kisasszony énekeltek, amit természetesen a közönség szünni nem akaró tapsa követett. A szindarabban szereplők közül teljes elismerést érdemelnek ifj. Ódor Gyula (főbíró), Bálint Ferenc (Réti Elemér, Csonka Mariska (Erzsike), Mikics Károly (Zsiga) és a többi szereplő is hozzájárult az est sikeréhez. A szindarabot tánc követte s a közönség a legjobb hangulatban volt, midőn Korodi zenéje a talp alá valót kezdte huzni. A táncban részt vett hölgyek közül tudósítónknak a következőket sikerült följegyeznie: leányok: Sebők Annuska, Csonka nővérek, Halászek Mariska, Stuka nővérek, Kozmann Mariska, Puszt Annuska, Denk Mariska, Szalay Boriska, Friem Ilonka, Mischl Mariska, Krausz nővérek, Tóth Rozika, Piatz Erzsike, Györfvály Terike, Gabelics Emma, Meiszner Emma, Somogyi Róza, Braun Irén, Notter Emilia, Jakabfy Mariska, Deuts Terike, Drenovits nővérek, Gutgesell Terka, Kovács nővérek, Schiffer nővérek, Prinz nővérek, Hegyi Juliska, Szánthó Lujzika, Schiller Erzsike, Fettsteiner Mariska, Szauder Katinka stb. Asszonyok: Sebők Gyuláné, Paszt Konrádné, Petrovics Dezsőné, Faludy Károlyné, Karl Arthurné, Gabelics N.-né. A közönség a legjobb hangulatban kora hajnalban hagyta el a sörházat.

— (Műkiállítás.) A pécsi jótékony nőegylet és részben a protestáns egyház alapja javára f. hó 19-én a nőegylet Deák-utcai helyiségében műkiállítás nyílik meg, melyen régészeti, háziipari, műipari és egyéb cikkek lesznek kiállítva. A kiállítás naponként 10—1 óráig és 2—6 lesz nyitva. Belépti-díj a megnyitás napján 1 korona, később 30 krajcár lesz. A kiállítás f. hó 26-ig lesz nyitva.

— (Esküvő.) Curda Henrik, edénygyári hivatalnok, ma délután tartotta egybekelését az állami anyakönyvvezető előtt Hor-

váth Erzsébettel. Az egybekelésnél tanuk voltak *Selényi Antal*, városi rendőrbiztos és *Horváth József*, itélőtáblai írnok.

— **(A vendég boszuja.)** Egy vendég furcsa boszút állt a »Központi kávéház«-on szombaton éjjel azért, mert nem adtak neki italt — hozomra. Mikor ugyanis célját el nem érve, kiment a kávéházból, a botjával neki állt az egyik ablaknak s bezúzta a nagy tükröveget. A káros tulajdonos feljelentette a vendég furcsa boszuját a rendőrségen s most folyik ellene a vizsgálat.

— **(Hamis tizforintos.)** Tegnapelőtt a Pécsi Takarékpénztárban a kölcsönügyleti pénztárnál valaki hamis tizforintossal fizetett. A pénztáros azonban elég jókor észrevette még a hamis tizest s az illetőt kérdőre is vonták, a ki azonban azt állította, hogy ő is úgy kapta a tizest, de nem tudta beigazolni, hogy honnan. Az ügyben a további vizsgálatot a rendőrség vezeti.

— **(A volt miniszterelnökről.)** *Bánffy Dezső* bárót a király magyar főudvarmesterré nevezte ki. A kinevezést tartalmazó királyi kéziratot a hivatalos lap tegnapi száma közli.

— **(A javithatatlan.)** Bozda István gyönki illetőségű csavargó még csak az ősszel került ki az illavai fegyházból, a hol kemény három esztendő telt le. Rosszra hajló természetét a fegyház sem törte meg, mert Péterman Péter gyönki lakos házának tűzfalát egyik éjjel kibontotta, hogy ellophassa az ott lévő füstölt-hus készletet. De vesztére tette, mert a csendőrség útján ismét az igazságszolgáltatás kezébe került.

— **(Megvert leány.)** Pakson Jobrot Gáspár boszút esküdött Bátor Erzsébet ellen, kire többféle okok miatt haragudott. Legfőképpen azért tartott ellene haragot, mert a lány nem fogadta el udvarlását. Ez annyira bántotta a legényt, hogy most végre is ki kellett a boszuját a lányon töltenie. Megleste az utcán és agyba-löbe verte, ki a szenvedett sérülések következtében most súlyos beteg.

— **(Meg akarták fojtani.)** *Keceli János*, kocsis, kiskirály-utca 9. szám alatti lakos, ma azt a panaszt tette a rendőrségnél, hogy *Zandti Károly* és felesége, tábor-utca 7. szám alatti lakosok megtámadták a lakásán és meg akarták fojtani s csak az elősietett házbeliék segítségével szabadult ki a házaspár kezei közül. A panaszt *Drasenovich Jenő* rendőrfogalmazó vette fel s az ügyet a panaszos kértére további eljárás végett átteszik a bírósághoz.

— **(A pécsi Munkásképző-Egylet)** évi rendes közgyűlését vasárnap i. hó 12-én délután tartja saját helyiségében. A közgyűlés tárgyai lesznek: 1. Elnöki jelentés. 2. Választmány jelentése. 3. Tisztikar választása. 4. Egyéb ügyek.

— **(Tolvajnak nézte.)** Tegnap reggel nagy népcsődületet okozott a szigeti-országút végén *Német János* cipész, a ki egy ember után szaladt s tolvajnak nevezvén, kiabált rá, hogy adja vissza a tőle ellopott cipőket. Az illetőt *Meszes József*nek hívják, napszámos és a Makár-utca 81. szám alatt lakik. Egészen ártatlanul gyanúsította a cipész, a kit nyomban fel is jelentett a rendőrségnél becsületsértés miatt. A népcsődület pedig azzal oszlott szét, hogy nem mind tolvaj, a kit annak néznek!

— **(Elveszett)** egy egyéves vizsla kutya. Gazdája kéri a megtalálót, hogy vigye be a kutyát a rendőrségre, hol megfelelő jutalomban fog részesülni.

— **(Ezt a szerelem tette.)** A piacon ma nagy ribilliót csapott két hajadon, *Tukács Julis* és *Békási Róza*. A két harcias hajadon előbb szóval traktálta egymást, majd ököllel mentek egymás arcának, míg egy rendőr szét nem választotta és a városházára nem kísérte őket. Ott előadták, hogy azért akarták egymást elverni, mert egy legényt szeretnek mindketten. Mivel azonban szívbéli

ügyeket tilos a piacon veszekedve elintézni, feljelentik őket a bíróságnál.

— **(Megvert ember.)** *Szücs János* napszámos tegnap délelőtt részegen bandukolt hazafelé s a Rókus-utcán egy házba betört s ott botrányt csinált. Hanem a ház gazdája sem volt rest s egy bottal olyan alaposan helybenhagyta a garázdálkodó embert, hogy verbefagyva szállították be a kórházba, a hol most ápolás alatt van. Ha felgyógyul, kereshet elégtételt a bíróságnál.

— **(Új tejszövetkezet.)** Mórágyn tejszövetkezet alakult, melynek igazgatósági tagjai: *Kiefer Jakab*, *Selbach Péter*, *Kander J.* és *Glöckner Péter* mórági lakosok. Tolnamegye területén ez a 65-ik szövetkezet.

— **(Megszökött elmebeteg.)** Kolár Imre dunaszekcsői lakos azok közé a szerencsétlenek közé tartozik, akik elborult agygyal kénytelenek végigszenvedni az életet, ez által nemcsak környezetüknek, de önmaguknak is terhére lévén. A szerencsétlen legényembernek nem volt veszélyes mániája, csak mikor rájött a baja, elkóborolt s csak egy hetek múlva került haza. Épen ezért hozzátartozói nagyon őrizték, hogy el ne szabaduljon a háztól, de egy óvatlan pillanatban a napokban elment hazulról a legény s azóta nem látták. Jelentést tettek az esetről a hatóságnak, mely most megyszerte közözteti az eltűnt legényt.

— **(Kislányka a torony alatt.)** Egy eltévelyedett csöppseget, egy hároméves kislányt vezetett be tegnap este egy jószívű úr a torony alá. A kis leánykát az utcán találta sirva a jószívű bácsi s mivel nem tudta megmondani, hová való és minek hívják, bevezette a rendőrségre és ott átadta az ügyeletes rendőrbiztosnak. A kis lánykát pedig őrizték aztán, tartottak cukorral és jó szóval, míg érte nem mentek úgy este kilenc óra felé a szülei, a kik lelkenézve keresték mindentelé, míg a rendőrségen rátaláltak.

— **(Elhagyott fogat.)** *Jozipovich József* fuvaros a somogyi bányából szemet szállítandó, ma kiküldte kocsin oda a kocsisát. A kocsis azonban egyet gondolt s a pécsváradi országúton elhagyta a fogatot s ő maga elment, még eddig senki sem tudja, hová. A gazdátlan kocsit két püspökbogádi ember találta meg s behajtotta a városházára, honnan atvette a tulajdonos, a ki kérte a szökevény kocsis keresését, okát azonban ő sem tudja, hogy az miért hagyta el a fogatot és hová ment?!

— **(Elpáholt vendég.)** *Deák Illés* és *Benáz György* jóbarátok lévén, tegnap délután *Benáz* elment *Deáknak* a Hegyalja-utca 18. szám alatti lakására, hogy ott poharazás közt agyoncsapják a vasárnap délutánt. És aztán addig poharaztak, míg összevesztek, a mikor is a vendég huzta a rövidebbet, mert jóbarátja annyira összeverte, hogy véresen ment bepanaszolni a rendőrségre. Ügyüket átteszik a bírósághoz s ott fognak ismét találkozni az összeveszett jóbarátok.

— **(Huszárok harca.)** A szigeti-országúton levő Zöldfa-korcsmában az éjjel két huszár összeveszett. A harc hevében sörös poharakat vagdosztak egymás fejéhez s az egyik sörös pohár a velük levő *Szegecsán Anna* nevű leányzót úgy találta homlokán, hogy azt menten elborította a vér. A megsebzett leányzó a rendőrségre ment, de sebe szerencsére nem volt veszélyes s haza küldték, hogy hideg borogatást rakjon a fejére. Ime, ilyen a huszár-virtus; ha két huszár harcol, akkor is egy leány sebesül meg!

— **(Bezárt zugiskola.)** A mohácsi szigeten egy, Mohácson ismeretlen nő zugiskolát tartott, s ezt a körülményt a főszolgabíró be is jelentette fölöttes hatóságának. Ezt a zugiskolát most a kir. tanfelügyelő átirata folytán a mohácsi járási főszolgabíró bezáratta. A főszolgabíró eme intézkedését azonban nem tartjuk kielégítőnek. Mert az a körülmény, hogy a szigeten zugiskola létezhetett, elég bizonyíték

arra, hogy a szigeten szükség van iskolára. Mivel azonban ott a tanügyi költséggel ugyis már túlterhelt felekezetek mindegyike iskolát nem állíthat, a városnak kellene arról gondoskodni, hogy a szigeten lakó gyermekek is a népnevelés jótéteményeiben részesüljenek.

— **(A borrá vált széna.)** Ne tesék valami legújabb módi borhamisításra gondolni. Ez a borrá vált széna nem hamis borként, hanem nagyon is jó borként szerepel, mely okozá egy falusi ember nagy szomorúságát. *Bodonyi János*, csarnotai lakos ugyanis bejött Pécsre egy kocsi szénával, azt eladta s üres kocsijával nyomban egy fogadóba tért. Ott a széna árából bort rendelt, először csak egy, aztán két pohárral s így tovább mindaddig, míg a széna ára bor képében le nem csuszott a torkán. Hanem ekkor a bor ereje leverte s a széna borrá válásának az lett a vége, hogy a gazdát ápolás végett a kórházba, fogatát a lovakkal együtt a vásosi majorba kellett szállítani, hol gondozzák őket, míg gazdájuk előtt ismét tiszta lesz a világ.

— **(Borhereskedő és borhamisítók.)** *Schlesinger Mór* pécsi borkereskedő *Bogdán Jakab* borügynöke által Agárdon több kistermelő szőlőtulajdonostól bort vett. A megvett borokat azonban a kereskedő csak lefoglalta, de át nem vette, hanem a termelők ellen megtette a feljelentést, a melynek alapján a szegzárdi borellenőrző bizottság Agárdra ment és a megvizsgált borokat, melyekről a termelők maguk is beismerték, hogy törköly és vizes borok, lepecsételték. Ebben az ügyben a szolgabíró most tartotta meg a tárgyalást. A megtartott tárgyaláson az tűnt ki, hogy az eladók — az ő egybehangzó állításuk szerint — *Bogdán Jakab* borügynöknek boraikat nem mint tiszta s vizmentes, hanem mint törkölybort adták el, ezt azonban a hordókon az előírás szerint a kellő nagyságu betűkkel nem jelölték meg és nem voltak egyéb boraiktól elkülönítve. A vádló azonban az eladókkal szemben határozottan azt állította, hogy *Bogdán Jakab* nem törköly, hanem tiszta bort vett s azt ügynökével s egy szegzárdi fuvarossal is kész bizonyítani. A vádlottakat a szolgabíró egyenkint kihallgatta és vélek jegyzőkönyvet is vett től, mire az ítéletet nyomban ki is hirdette. A vádlottak — három kivételével, kiknek boraik előbb megvizsgáltatnak — 10-100 forint pénzbírságra, 10 napi elzárásra és boraik elkobzására ítéltettek. Az elítéltek mindannyian felebbeztek, a vádló ellenben az ítéletekben megnyugodott.

— **(A pécsi kereskedelmi ifjusági kaszinó)** a február hó 26-ra hirdett, de folyó hó 5-ére elhalasztott közgyűlését tegnap délután 2 órakor tartotta a kaszinó helyiségében *Jusztusz Miksa* egyleti alelnök elnöklete alatt. A közgyűlés rövid tárgysorozatának letárgyalása után a tisztújítás vette kezdetét, mely a következő eredménnyel végződött: Elnök *Jusztusz Miksa*, alelnök *Ruh Ernő*, II. alelnök *Nagy Sándor*, titkár *Fehér Mihály*, II. titkár *Hock József*, pénztárnok *Paunz Bódog*, ellenőr ifj. *Paunz Adolf*, könyvtárnok *Löwy Ernő*, II. könyvtárnok *Pick Béla*, háznagy *Sasváry Lajos*, számvizsgálók *Porges Béla*, *Weisz Zsigmond*, *Weisz Ármán*. Számvizsgáló póttagok: *Deutsch Béla*, *Strauszer József*. Választott bíróság: *Ullmann M. Károly*, *Krausz Mór*, *Blauhorn Izidor*, *Tauszig Ármán*. A választmány tagjai: *Goldberger Béla*, *Kende Alfréd*, *Löwy Ede*, *Löwy Lajos*, *Lengyel Miklós*, *Lang Zsigmond*, *Naschitz Adolf*, *Polgár Károly*, *Krausze Ignác*, *Szantó Mór*, *Schmideg Soma*, *Schreiber Sándor*, *Salamon Alfréd*, *Schwarz Lajos*, *Strausz Béla*, *Tausz Gyula*, *Vajda Soma* és *Walfisch Pál* lettek. Póttagokul megválasztottak: *Reiner Soma*, *Kiss Zs.*, *Schwabach Zs. G.*, *Deutsch B.*, *Fischer F.*, *Neuberg Adolf*, *Breier N.* és *Schlesinger Lajos*. A kaszinó közgyűlése elhatározta, hogy tagjai és pártoló tagjai részére minél több élvezetesebb estélyeket fog rendezni, azonkívül jövőben, minden szerdán este társas összejövetelt tart az egyesület helyiségében.

— **A drága kövek divatja.** Az angol hölgyvilágban színes drágakő ellenes divat kapott lábra a bájos angol missek és missisek különös előszeretettel viselnek minden drágakövet a mi nem smaragd vagy rubin így a tumalint, topazt, sőt az újabb időben a nemes opált. A dolog úgy áll, hogy egyesek babonáságból nem igen hordták az opált, mert mint most már köztudomásu, hogy a franciák irigységből azt a hirt terjesztették a magyar opálról, hogy annak viselése szerencsétlenséget hoz. Victória angol királynőnek az opál kedvenc köve és jubileum ünnepségén gyönyörű opál ékszereket viselt, melyek általános meglepetést és tetszést arattak. Azóta az angol arisztokrata hölgyek nagy szeretettel hordják ezt a páratlan szép drágakövet. Miután pedig az angol divat a Szajna partján is hódít, a párisi nők is vetekedve veszik fel az opál ékszereket, nem törődve most már a babonával. Ily módon tehát a nemesopál e speciális magyar drágakő divatja újra itt van. A legszebb páratlan művészi kivitelű opál ékszerek eredeti angol foglalatban nevezetesen gyűrűk, függők, karkötők, melltek, nyakékek, legújabb láncok nemes opálokkal ékítve dus választékban kaphatók Schönwald Imre ékszerésznél Pécsen, Király-utca.

Művészet, irodalom.

Becskyék árvája.

Népszínmű 3 felvonásban.

Írták: Hegyi Jenő és Virág Jenő.

Bemutató előadás 1899. márc. 5.

Uj népszínműnek volt nálunk tegnap este a bemutatkozó előadása, azonban újat a színpadon nem láttunk. A »Becskyék árvája« bonyodalma már közismert, mert csak igen csekély részben tér el a szokásos népszínmű-bonyodalmaktól.

Dömötör Dani (Hunyady József) szereti Becsky Ágnes (Szekula Sárika), de Daniba szerelmes mostohája Mártha is (Angyal Ilka), ki — mert a legény nem akarja viszont szeretni — egyik leánykori kedvesét, Maklár Istvánt (Peterdi Sándor) arra bujtogatja, hogy gyujtassa fel a Becsky házat s a gyujtogatást süssék rá Danira. Maklár erre felbérelt Bárdi Jóska (Perényi), ki szintén szerelmes lévén a szép Becsky lányba, azon reményben, hogy Dani elvesztése után Ágnes az övé lesz, felgyujtatja a Becsky házat, mely az első felvonás végén lángba borul. Történetesen ott van Dömötör Dani is a háznál, ki a tüzet látva, pusztá kézzel kezdi a ház nádfödélét bontani, e percben Maklár rárohan s az időközben oda érkezett csendőrbiztosnak, mint gyujtogatót, átadja.

Danit elzárják, de a községvárosi áristom ajtaja eltörve lévén, a dohány-raktárba zárják, ahol a részeges kisbíró (Bérci Gyula) távollétében Ágnes megszökteti börtönéből Danit. Ugyanez éjjelen találkoznak a dohányraktár előtt Dömötörné és Maklár István, mit Zsótér Mihály csaplóros meglát. Midőn másnap a csendőrök eljönnek, hogy Danit a városba szállítsák, annak csak hűlt helyét találják, Zsótér korcsmáros, hogy cimboráját, a kisbíró megmentse Dani szökésének következményeitől, elárulja, hogy a kérdéses éjszaka a bíró látta a dohányraktár előtt egy férfival s így Dömötörnét gyanúsítják azzal, hogy mostoha fiát megszöktette. De Becsky Ágnes, ki szintén ott van, megvallja, hogy ő szöktette meg Danit. Ez által világossá lesz, hogy a bírónak más férfival volt találkaja s férje, Dömötör András (Bognár János), elfűzi az asszonyt a házból.

A harmadik felvonás elején már mint Ágnes vőlegényét találjuk Maklár Istvánt, kit esküvője napján községbíróvá is választanak.

Épen midőn a matka-pár a templomba megy, érkezik meg Dani a bujdosasából s ráveti magát Maklár Istvánra, ki a gyujtogatószőkevényt átadja a biztosnak.

Bent a templomban zúg az orgona, folyik az esketési aktus, midőn néhány havi fogságból — a hova valami verekedésért került — Bárdi Jóska hazajön s midőn meghallja, hogy Maklár esküvőjét tartja Becsky Ágnessel, kikiáltja a falu népének, hogy Dömötör Dani ártatlan, ő volt az, ki Maklár István rábeszélése folytán felgyujtotta a Becsky házat s midőn Maklár kétségbeesetten pénzt kínál a hallgatásért, lelövi Maklár Istvánt, ki haldokolva megerősíti Bárdi Jóska vallomását, sőt megvallja, hogy őt Dömötör Mártha csábította a büntetettre. Bárdi Jóska és Dömötör Mártha a fogságba kerülnek, Dani elveszi Becsky Ágnes, a függöny legördül, a közönség tapsol s a darab véget ér!

Az egyetlen feltűnő a darabban a jellemtelen s becsstelen alakok összehalmozása s így maga a darab azt a benyomást teszi, mintha a szerzők hőseit nem Bogláról (a darab színhelyéről), hanem Hódmező-Vásárhelyről, abból az alföldi Szodomából vették volna.

Elismerjük készséggel, hogy vannak a nép gyermekei között is olyan elvetemedett asszonyok, mint Dömötörné, sőt talán annál feketébb lelkűek is, a népszínműnek ez az alakja azonban tulságosan szalonias mezbe van öltöztetve s Dömötörné alakja azt a benyomást teszi, mintha a szerzők őt, a színhelyviszonyokhoz alkalmazva, a »felsőbb tizezer«-ből vették volna.

A népgyermekek gonoszai, kiket környezetük gyermekkoruk óta vallásosan nevelve tiltottak a rossztól, nem határozzák el oly hamar magukat arra a bűnre, melyre Dömötörné vetemedik s a darabból hiányzik az átmenet, midőn a tisztességes s alapjában közönséges, de még nem ördögi lelkű asszony szerelmi féltékenysége s mellőzésének megszegyénítő öntudatában vadállattá fajul s boszúvágyának kielégítése céljából a gázságtól sem idegenkedik. Hiányzik belőle az asszony lelki átalakulásának küzdelme s Dömötörné szinte bántó könnyedséggel eszeli ki ezt a pokoli tervet, melylyel mostoha fiát elveszíteni akarja.

A színmű többi alakjai már jobbak, de ezeknek a megrajzolásából is hiányzik a népies paraszti jelleg, dacára az eléggé tiszta magyar nyelvezetnek.

A legjobban megrajzolt alakok tagadhatatlanul Dömötör András, Maklár István, Bárdi Jóska és Csahos Marci, kikben — bár szerepeltetésük nem egészen eredeti — legalább a népies jelleg ki van fejezve.

Becsky Ágnes alakja is, olyan mint a milyent szerzők az életben alig fognak találni. Mert egy olyan leány, mint Becsky Ágnes, ki szíve választottját annyira szereti, hogy kész volt érte a falu füle hallatára megszegyénítést eltűrni, aki nem ismerve a következményeket, vakon kiszabadítja kedvesét a fogságból, dacára annak, hogy az faluszerte, mint az ő vagyonának a megrontója van kikiáltva, egy olyan leány minden erkölcsi, vagy anyagi pressió nélkül nem határozta el magát egy könnyen arra, hogy egy másik ember felesége legyen.

No de hát ennek így kellett lenni, mert hiszen akkor akár ma is a színházban ülhetne még a publikum s a darabnak sohasem lenne vége, mert ha Becsky Ágnes el nem határozná magát arra, hogy Maklár Istvánné lesz, kit ragadna akkor torkon a Dani gyerek s hogy jutna hozzá Bárdi Jóska, hogy Maklárt agyonlője? s hol találna a bonyodalom megoldást? A megoldásért dicséret illeti a szerzőket, mert helyes logikával, de a megszokott módon boldoggá teszik a sokat szenvedett szerelmeseket s a bűnösöket megbüntetik.

A darab szerkezete sem vall teljes színpadi rutinra.

Bár az első felvonásban helyesen vannak bevezetve a cselekmények s a vég is eléggé hatásos, a második felvonásban már a cselekmények fölösleges módon vontatottak

s erőszakosak. Teljesen fölösleges a második felvonásbeli zivatar. Ezzel ma már nem lehet »hatást« elérni, mert Magyarországon olyan éghajlat alatt élünk, hol a zivatarok, menydörgés és villámlás igen gyakoriak. A sok cikázó villámot látva, legfőleg a színházi világító-mester iránt érez az ember némi részvétet. A harmadik felvonás pedig az első és másodikhoz arányban kissé hosszú.

A mi a zenét illeti, az csupa közismert régi s újabb magyar népdalokból áll s aránylag igen kevés s így a »Becskyék árváját« a közepes szindarabok közé sorozhatjuk.

A tegnapi előadás sem emelkedett túl a közepességen s tényleg oly művészekről kell ez alkalommal rosszaló kritikát mondanunk, kikről eddig csak megérdemelt jót irtunk.

Ilyen volt Angyal Ilka, ki sehogy sem tudott Dömötörné szerepével megbarátkozni. Szerepét inkább a »44-ik cikk« Córa genréjében dolgozta ki. Peterdi Sándor is olyan lanyha volt, mintha tegnap játszott volna először drámai jellegű szerepet, sőt haldoklási jelenete sem volt jó, pedig a mi Peterdink tud ám szépen is meghalni. Lehet, hogy tegnap nagy volt az életkedve.

Szekula Sárikaról sem írhatunk ez alkalommal a szokott hangon, mert Sárika sem tudta magát beletalálni a szerepébe s akkor is mosolygott, mikor sirni kellett volna.

Dicséretet érdemel Hunyady József, ki kitűnően játszotta meg Danit, nemkülönben Bognár János, Perényi József, Bérci Gyula, Benkő Jolán és Bodroghyiné.

A közönség elég jól fogadta az ujdonságot s minden felvonás után lámpák elé hívta a szerzőket. A darab tíz órára véget ért.

Krámer Elemér.

○ **Kérelem** a kiszolgált katonák- és a katonanóták összes barátaihoz. A cs. és kir. magas hadügyminiszterium 1898. évi december hó 11-éről kelt leiratával megbízott, hogy az osztrák-magyar birodalomban élő összes nemzetek és nemzetiségek katonanótái után kutassak és azokat összegyűjtve kiadjam. Midőn örömmel adom magam e hazafias munkára, különösen az öregebb tartalékos- és obstitos urakat kérem, hogy ami katonanóták még emlékükből élnek, azoknak teljes szövegét, az eredeti alakban és nyelvben velem mihamarabb közölni kegyeskedjenek, vagy azoknak neveit, kik ily dalokat tudnak, velem tudatni sziveskedjenek. A dallam felől levélben, vagy személyesen kérdezősködöm. A katonanóták a népköltészet és népzene valódi kincsei és sajnálatra méltó dolog volna, ha ezek a dalok, melyek gyakran oly meghatóan éneklék meg az atyai háztól való bucsuvételt, a honvágyat, a szerelem fájdalmát, a háboru veszedelmeit és a vezérek hősiességét, feledésbe mennének. Minden adattal, ha jelentéktelennek látszanék is, résztvehetni a mű sikerének érdemében és annak idején nem fogom elmulasztani a hozzájárulók neveit a műben hálával köztudomásra juttatni. Ehhez csatolom azon tiszteletteljes kérelmemet, hogy újságjaink ezen fölszólítást nyilvánosságra hozni és a hazafias vállalatot támogatni sziveskedjenek. Kiváló tisztelettel Hausmann V. V. zeneigazgató Bielitz, Szilézia.

TÁVIRATOK.

— **Az országgyűlésből.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén Tallán Béla, az új alelnök, elnökölt.

Az ujoncjavaslatokat harmadszori olvasásban is megszavazta a Ház, úgy szintén a póthitelekéről szóló javaslatokat is, Koszuth Ferenc ellenző felszólalása után.

Holnap a képviselőház nem tart ülést.

— **Bucsuzó exminiszterek.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A király ma Bécsben általános kihallgatáson fogadta **Bánffy** Dezső báró volt miniszterelnököt, **Percel** Dezső volt belügyi, **Erdély** Sándor volt igazságügyi és **Dániel** Ernő báró volt kereskedelemügyi minisztereket.

— **Elhunyt író.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) **Boros** Mihály, a régibb idők népies írója, a közismert „Boldogháza” című népies irányregény szerzője, Fehérváron meghalt. Az elhunyt íróban **Boros** Endre, a pécsi szintársulat volt tagja, édes apját gyászolja.

— **Bánffy báró eskütétele.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Báró **Bánffy** Dezső, az új magyar főudvarmester, ma tette le az esküt Bécsben a király kezébe, **Andrássy** főkamrás és **Széll** Kálmán miniszterelnök segédkezése mellett.

— **A pápa állapota.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A pápa, a ki az éjszakát jól töltötte, ma igen jó hangulatban ébredt föl. A szent atya azt kívánta, hogy környezete jelen legyen azon a misén, a melyet **Angeli** a szobájában celebrált. A pápa állapotáról ma délelőtt 10 órakor kiadott orvosi jelentés így szól: Ő szentsége nyugodtan töltötte az éjszakát és több órán át aludt. Az összes szervek jól működnek. Az operált hely megvizsgálását nem találták szükségesnek. A szent atya azt az óhaját nyilvánította, hogy mindjárt az orvosi látogatás után fölkelhessen az ágyból. Ma este nem adódik ki orvosi jelentés. A hőmérséklet, érverés és lélegzés normális. A Stefania ügynökség jelenti: A mai reggeli látogatáskor a pápa elszavalta „Paradicsom” című részéből a hatodik ének befejezését és megmagyarázta az orvosoknak. Manzoni dr. csodálattal eltelve rendkívüli embernek nevezte a pápát. A pápa testének hőmérséklete, a melyet a reggeli orvosi jelentés nem közöl, az orvosi látogatáskor 36,7 volt. A hőmérsékletnek ezt a csökkenését nagyon jó jelnek tekintik. Laponi dr. kijelentette, hogy a pápa állapotával nagyon meg van elégedve és felgyógyulását bizonyosnak tartja. Az orvosi jelentések kiadását 2—3 nap múlva meg fogják szüntetni.

— **Légberöpült lőporraktár.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Franciaországban a Toulon melletti katonai lőporraktár tegnap reggel legbe röpült. Százezer kilogramm lőpor robbant föl s a halottak és sebesültek száma kétszáz. Két kilométernyire minden romhalmazban fekszik a fölrobbant raktár környékén. A hadi tengerészeti lőporraktár összes katonái elvesztek számos polgárral együtt. Eddig hetven halottat találtak meg. A hadi tengerészeti hatóság azt hiszi, hogy a robbanást nem bűnös kéz okozta, hanem a raktárban előállott kémiai bomlás idézte elő. Párisból a tengerészeti miniszter tízezer frankot küldött az áldozatok családjaiknak.

— **A szultán barátsága.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Konstantinápolyban a szultán tegnap az angol nagykövet kihallgatásakor kijelentette, hogy nagy súlyt vet az Angliával való régi hagyományos barátságra, a melynek a két legnagyobb mohamedán hatalom között fenn kell állnia és hogy az indiai muzulmánokat Viktória királyné iránt való hűségre és engedelmségre inti.

— **Gróf Zichy Jenő felolvasása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Gróf **Zichy** Jenő, a magyarok öt hazájának taradhatatlan és áldozatkész kutatója, tegnap

délelőtt számolt be a nagyközönségnek ázsiai kutatásának eredményéről a főrendiház tanácskozó termében. A terem és a karzat zsúfolásig megtelt előkelő közönséggel. Ott voltak többek között **Wlassics** Gyula dr. közoktatásügyi miniszter, **Cseh** Ervin horvát miniszter, **Rohony** altábornagy, **König** Gyula, **Beöthy** Zsolt miniszteri tanácsosok, **Hermann** Ottó, **Sághy** Gyula és mások. A főrendiházi jegyzők helyén dr. **Jankó** János, dr. **Posta** Béla és **Csiky** Ernő muzeumi örök, az expedíció tagjai foglaltak helyet, míg a gróf az elnöki emelvényről tartotta felolvasását. — Pontban tízenegy órakor az emelvényre lépett és **Szalay** Imre, a nemzeti muzeum igazgatója, üdvözlő beszédet intézett hozzá. A gróf megköszönte az üdvözlést és nyomban hozzá fogott felolvasásához, amelyben részletesen ismertette ázsiai kutatásait, fáradságos útját, tudományos buvárlatait és végül felhívta hallgatóinak figyelmét ama műkincsekre, a melyek a nemzeti muzeumban vannak közszemlére kitéve. A hallgatóság növekvő figyelemmel kísérte a gróf felolvasását, amelyet nyomtatott füzetben is széjjelosztottak a közönségnek. Egy óra volt, mire a gróf befejezte felolvasását s a közönség a gróf lelkes eljenzése között széjjel oszlott a muzeumban, hogy megtekintse a kiállított tárgyakat.

— **Tisztelgés a kereskedelemügyi miniszternél.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Budapest VIII. kerületi bizottsági tagjai tegnap testületileg tisztelgtek **Hegedűs** Sándornál. A bizottsági tagok pontban 10 órakor jelentek meg a miniszternél botfai **Hüvös** József vezetése mellett. Az új miniszterhez **Császár** Jenő intézett szép üdvözlő beszédet, a melyben kiemelte Hegedűs érdemeit. **Hegedűs** meleg szavakban mondott köszönetet.

— **Függetlenségiak értekezlete.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A függetlenségi párt Kossuth elnökle alatt értekezletet tartott. **Tóth** János, **Thaly** Kálmán, **Kossuth** Ferenc, **Meszlényi** Lajos felszólalásai után elhatározták, hogy a budget tárgyalásnál a párt nagyobb akciót fog kifejteni, és a vitában többen fognak felszólalni, hogy a függetlenségi párt álláspontját kifejtse. Miután még elhatározták, hogy a párt a kisebb javaslatokat sem fogadja el, az értekezlet véget ért.

— **A spanyol válság.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Madridból írják, hogy a tegnapi minisztertanács nagyon rövid ideig tartott. A miniszterek ma újból összeülnek személyi kérdések megvitatása végett.

Valenciából tüntetések híre érkezik. Részletes tudósítás még nem jött Madridba e tüntetésekről.

— **A kiknek egyforma a múlt, a jelen s a jövő.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Veszprémbe a veszprémmegyei szabadelvűpart értekezletet tartott. Egyhangúlag elhatározta, hogy **Bánffy** bárónak a haza érdekében tett nagy szolgálataiért hálás köszönetét nyilvánítja s **Széll** Kálmán miniszterelnököt a kormányelnöki széken bizalommal üdvözlő s egyben **Apponyi** Albert grófhöz azon alkalomból, hogy a nemzeti párt tagjaival a szabadelvű pártba belépett, szintén üdvözlő iratot intéz. — Miskolcon a szabadelvűpart ma két határozati javaslatot egyhangúlag fogadott el. Az elsőben **Bánffy** Dezső báró volt miniszterelnöktől hazafias törekvésének és hervadhatatlan érdemeinek méltatása mellett föliratban bucsut vesz a miskolci szabadelvűpart, a másodikban **Széll** Kálmán új miniszterelnököt, mint aki a parlamentben mondott programbeszédében a 67-iki törvények hű és bátor öre gyanánt s újabban is a szabadelvű eszmék kiváló előharcosának mutatta be magát és aki az országot azon szomorú és veszélyes állapotból kivezette, a melybe azt az obstrukció döntötte, föliratilag hazafias lelkesedéssel üdvözlö.

— **Egy pénzintézet válsága.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A válságba jutott Ujvidéki Takarékpénztár ügyében a tör-

vényszék a vizsgálatot **Rehák** Ferenc törvényszéki bírót bízta meg, ki most a vizsgálati fogságban levő **Weisz** Ferenc könyvelő vallomásai alapján igyekszik a takarékpénztárnál elkövetett bűnös manipulációkról a leplet lerántani. Ujvidéken most az a kérdés dominál, vajjon mi lesz a takarékpénztárral. Annyi bizonyos, hogy a kereskedelmi piac már most is kemény megpróbáltatásoknak van kitéve, és a teremtetett válságot jó ha 5—6 év alatt kiheveri, de a legkeményebb csapás Ujvidéket érte és ennek politikai háttere is van, ha a takarékpénztárnak fölszámolnia kellene. Nagy reményeket fűznek a bácskai nabob **Dungyverszky** Lázár segélyakciójához. Itt azt hiszik, hogy a törvényszéki vizsgálóbíró kiterjeszti a vizsgálatot a gőzmalom üzemleire is. Nem minden érdekesség nélkül való, ha felemlítjük, hogy a gőzmalom ellen a napokban kérték a helybeli törvényszéknél a csőd elrendelését és megnyitását. A törvényszék nem rendelte el a csődöt és határozatát azzal okolta meg, hogy a bejelentett követelések veszélyeztetését kellőképpen nem bizonyították.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. márc. 6.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 10,25; későbbi szállítás: 9,75. — **Tengeri**, májusra: 4,60. — **Rozs**, márciusra: 8,59. — **Zab**, őszre: 5,67. —

Az értéktőzsdén az árák a következők: **Oszttrák** hitelrészvény: 368¹/₄. — **Magyar** hitelrészvény: 397¹/₄. — **Államvasut**: 360¹/₂. —

Laptulajdonos
SAUTTER GUSZTÁV
Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

Fűrészelt

keményfa hulladék

egész kocsival 4 frt 40 kr.,
fél kocsival 2 frt 20 kr-ért
házhoz szállítva,

valamint legjobb minőségű

száraz tűzifa

jutányos áron kapható

Marton Miksa

fakereskedőnél

Pécselt, Szigeti-országut 33. sz.

☎ Telefon szám 88. ☎

Ugyanott szép, 2 m. hosszú

hasított tölgyfa karónak

1000 drb 25 frt, bérmentve a vasúthoz szállítva.

1000 drb 1.75 m. hosszú pedig 20 frt.

Tölgyfa ducok jutányos árban.

Palackbor- elárusítás.

Van szerencsém a tisztelt közönség szíves tudomására adni, hogy az **általánosan ismert kitűnő minőségű, saját termelésű boraimnak palackonként való elárusítását** f. é. március 1-től megkezdtem lakásomon,

Kert-utca 8. szám alatt.

Tisztelettel
CSERTA ANTAL
bortermelő.

5914. sz.
1899.

HIRDETMÉNY.

A város tulajdonát képező **Tettye-utca 62. sz. Püspök-malom**

lebontási munkálatai

érdemében **Pécs város g. tanácsstermében 1899. évi márczius hó 29-én délelőtt 9 órakor** zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Fölhivatnak tehát pályázók, hogy **ötven frt** bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb **1899. évi márczius hó 28-án déli 12 óráig** a **polgármesteri hivatalnál** nyujtsák be, vagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A bérleti feltételek **Herbert J. g. tanácsnoknál** betekintheők.

* Pécssett, 1899. évi márczius 3-án.

A város Tanácsa.

1658. sz.
1899. **Árverési hirdetmény.**

A pécsi kir. törvyszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Horváth János kérelmére Horváth István és Imre hernádfai lakosokkal vagyonközösség megszüntetése iránti ügyében a pécsi kir. törvényszék és a szent-lőrinczi kir. járásbíróság területén lévő, Hernádfa község határában fekvő s a hernádfai 12. sz. tjkvben felvettl. 16. hrsz. 10. ösz. irsz. házra, udvartér és beltelki kertre, melléképületekre, melyek betétszerkesztés folytán a hernádfai 13. sz. betétben 30. hrsz. 16. sorsz. ház és udvar és 31. hrsz. kertképen vannak fölvéve, 1500 frt becsárban mint kikiáltási árban a végrehajtási joghatállyal bíró árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1899. évi április hó 29-ik napján d. e. 9 órakor Hernádfa község bíró házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 150 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvyszék mint tlkvi hatóság, 1899. évi február hó 10-én.

Bogyay Pongrácz
kir. törvyszéki bíró.

Köszönet-nyilvánítás.

Ő fensége Salvator Lipót főherceg udvarmesteri hivatala.

Általános Asbestáru-gyárnak, Budapest.

Császári és királyi ő fensége, Lipót Salvator főherceg rendkívül meg van elégedve az Asbest-talppal bélelt cipőkkel. Ő fensége hosszabb gyalog kirándulásokon használta a cipőket és úgy érezte, hogy a lába nem fáradt ki — mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak mintájára készítsenek másikat ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék be.

Hiszszük, hogy a vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, mint a mint megfelelők voltak a szalon-cipők.

Zágráb, 1898. július 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Nincs többé lábfájás, sem tynkszem, sem izzadás láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem fagyós láb, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, a ki cipőjét **Dr. Högyes-féle** az egész világon szabaddalmazott Asbest talpbéléssel látja el.

Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagságu 1 frt 20 kr. Az asbest talpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és k. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállított. Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése és külön 10 kr. franko. Felvilágosítások és prospectusok, köszönetnyilvánítások ingyen.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-utca 18.

Viszont eladóknak megfelelő árendedmény.

Egyedüll elárusító raktár Pécssett: **Weisz Adolf** bór-

kereskedőnél.

Hirdetések jutányos áron a ki- adóhivatalunkban vétetnek föl.

A legnagyobb nyereményesélyeket a m. kir. szab. osztálysorsjáték VI. (hatodik) osztálya

nyujtja, minthogy ennek folyamán **30.000** nyeremény **9,555.000** korona értékben lesz kisorsolva.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

A hatodik osztály huzása **márczius 15-étől április 12-éig tart**, mely huzáshoz nálam sorsjegyek a következő áron beszerezhetők:

$\frac{1}{1}$ 80 frt. $\frac{1}{2}$ 40 frt. $\frac{1}{4}$ 20 frt. $\frac{1}{8}$ 10 frt.

A III. sorsjáték VI. osztály huzásai a következő napokon fognak megejtenni:

Március 15, 16, 17, 18, 20, 21, 23, 24, 27, 28 és 29. (Naponta 2000 szám.)

Március 30 és április 4 és 5. (Naponta 1500 szám.)

Április 12-én. (500 szám.)

Vidéki megrendelések postautalványon eszközölhetők és a hozám beérkező megbízások pontosan teljesítenek. A nyeremények t. vevőimmal már a huzás napján a huzási eredmény sürgönyileg vett közlése nyomán, még pedig a helybeliekkel szóbelileg, a vidékiekkel sürgönyileg közöltetnek, mely alkalommal egy új szám megvételre ajánlatik a melylyel ez illető már a rákövetkező huzási napon játszhat úgy, hogy aránylag csekély betétével a nagy nyereményesélyekben részesülhet.

Couláns kiszolgálás. A nyeremények gyorsan kifizettetnek.

Teleki Zsigmond

a magy. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítója,

PÉCSETT.